

2) Artykuł 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie usług społecznych z zakresu zastosowania tej dyrektywy obejmuje każdą działalność odnoszącą się w szczególności do pomocy i wsparcia dla osób starszych, o ile jest ona świadczona przez prywatnego usługodawcę, który został upoważniony przez państwo na podstawie aktu powierzającego w sposób jasny i przejrzysty rzeczywisty obowiązek świadczenia tych usług, z poszanowaniem szczególnych warunków ich wykonywania. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy ośrodki pobytu dziennego i ośrodki pobytu nocnego, ze względu na charakter czynności w zakresie pomocy i wsparcia dla osób starszych wykonywanych w nich w charakterze działalności głównej oraz na ich formę prawną wynikającą z mających zastosowanie uregulowań belgijskich, są wyłączone z zakresu zastosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL

(Sprawa C-273/12) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 206 — Powstanie długu celnego — Kradzież towarów objętych procedurą składu celnego — Pojęcie nieodwracalnej utraty towaru wskutek działania siły wyższej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 71 — Podatek od wartości dodanej — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność podatku)

(2013/C 252/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1) i art. 71 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Towary objęte procedurą składu celnego — Kradzież towarów — Pojęcie nieodwracalnej utraty towaru — Przypadek działania siły wyższej — Powstanie długu celnego w przywozie — Zdarzenie powodujące wymagalność podatku od wartości dodanej

Sentencja

1) Artykuł 203 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że kradzież towarów objętych procedurą składu celnego stanowi usunięcie tych towarów spod dozoru celnego w rozumieniu wskazanego przepisu, powodujące powstanie długu celnego w przywozie. Artykuł 206 tego rozporządzenia może znaleźć zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, w których dług celny może powstać na mocy art. 202 i art. 204 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia.

2) Artykuł 71 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawia, iż zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek od wartości dodanej staje się wymagalny.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-277/12 Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Bimbo, SA

(Sprawa C-285/13 P)

(2013/C 252/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bimbo, SA (przedstawiciel: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Café do Brasil SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

— tytułem głównym częściowe uchylenie wyroku z dnia 20 marca 2013 r. i odmówienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” dla następujących towarów z klasy 30: „kawa, herbata, kakao, cukier, ryż, tapioka, sago, nienaturalna kawa; mąka, słodczyce, lody; miód, melasa; drożdże, proszek do pieczenia; sól; musztarda; ocet, sosy (przyprawy); przyprawy; lód”, a także potwierdzenie tego wyroku w zakresie, w jakim odrzucono w nim zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” w odniesieniu do „produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych”;

- posiłkowo częściowe uchylenie wyroku z dnia 20 marca 2013 r. i odmówienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” dla następujących towarów z klasy 30: „mąka, słodycze, lody, drożdże i proszek do pieczenia”, a także potwierdzenie tego wyroku w zakresie, w jakim odrzucono w nim zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” w odniesieniu do „produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie oparte jest na następujących względach:

- Zasada 19 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽¹⁾

Podczas oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” i wcześniejszego znaku towarowego BIMBO, zarejestrowanego w Hiszpanii pod numerem 291 655, z których oba odnoszą się do towarów z klasy 30, wcześniejszy znak towarowy był rozpatrywany nie jako zarejestrowany znak towarowy, lecz jako powszechnie znany znak towarowy.

Istnienie wcześniejszej rejestracji, która wciąż była ważna, zostało prawidłowo dowiedzione, mimo że nie przedstawiono dokumentu wskazującego na jej przedłużenie.

- Artykuł 8 ust. 1, 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾. Artykuł 6 bis konwencji paryskiej

Podczas oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” i wcześniejszego znaku towarowego BIMBO, zarejestrowanego w Hiszpanii pod numerem 291 655, z których oba odnoszą się do towarów z klasy 30, wcześniejszy znak towarowy był rozpatrywany nie jako zarejestrowany znak towarowy, lecz jako powszechnie znany znak towarowy.

Wnosząca odwołanie dowiodła, że BIMBO jest renomowanym znakiem towarowym, powołując się na wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie T-357/11, w którym stwierdzono renomę tego znaku.

Zarówno przy zakwalifikowaniu go jako powszechnie znanego znaku towarowego, jak i jako znaku cieszącego się renomą porównanie oznaczonych towarów ukazuje istnienie wysokiego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, którego Sąd nie uwzględnił, stwierdzając, że rozpatrywane znaki były wystarczająco różne, by uniknąć wprowadzenia w błąd co do towarów o tym samym charakterze, pochodzeniu, przeznaczeniu i kanałach dystrybucji.

Dokładniejsze porównanie ukazałoby, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd i że w konsekwencji należało odmówić rejestracji zgłoszonego znaku dla wszystkich towarów z klasy 30, w tym oczywiście dla towarów: „mąka, słodycze, lody, drożdże i proszek do pieczenia”.

Zarówno przy zakwalifikowaniu znaku BIMBO jako powszechnie znanego znaku towarowego, jak i jako znaku

cieszącego się renomą, porównanie oznaczeń ukazuje wysokie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. BIMBO dowiodła 92 %-wej znajomości znaku i 60 %-wego udziału w rynku, a zatem zasługuje na szczególną ochronę. W związku z tym zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” powinno być zostać odrzucone dla towarów z klasy 30 w całości.

W wyniku dopuszczenia do rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” dojdzie do czerpania nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego i renomy wcześniejszego znaku, jak również do działania na jego szkodę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-588/08, Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.

(Sprawa C-286/13 P)

(2013/C 252/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (przedstawiciel: adwokat J.F. Bellis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddała on skargę wnoszących odwołanie,
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji z dnia 15 października 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie,
- uchylenie lub obniżenie kwoty nałożonej na wnoszących odwołanie grzywny zgodnie z nieograniczonym prawem orzekania ustanowionym na mocy art. 267 TFUE,
- tytułem ewentualnym, zwrócenie sprawy do Sądu do rozpoznania zgodnie z kwestiami prawnymi poruszonymi w wyroku Trybunału,
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.